

ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТРАВМИ ВОЄННОГО ЧАСУ НА ДИТЯЧЕ НАСЕЛЕННЯ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ

Пономарьов В.І., Злобін О.О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут» м. Харків*

Актуальність: Війна це стихійне лихо, що проноситься містами. Будівлі, можливо, і будуть перебудовані, але люди, які там мешкали, назавжди змінюються. Постійний страх, втрати, насильство - все це важким тягарем лягає на людські серця і розум. Сім'ї, які втратили близьких, діти, які бачать те, чого не повинна бачити жодна дитина – усі вони несуть ці невидимі шрами навіть після того, як бомби перестають падати. Діти не одержують тієї підтримки, на яку вони заслуговують. Важливе дослідження впливу травми воєнного часу на дітей та визначення методів психологічної допомоги цій категорії населення.

Мета: Метою цього дослідження є визначення наслідків впливу психологічної травми війни на дитяче населення Харківського регіону України і визначення методів психологічної корекції її наслідків.

Матеріали і методи: Під час роботи було досліджено сім'ї, які під час війни стикались з безпосереднім насильством, були свідками шокуючих подій, а також стали вимушеними переселенцями з втратами звичного життя. Застосовано анамнестичний, катamnестичний, клініко-психопатологічний, психометричний методи дослідження.

Результати: Психічна травма військового часу порушує когнітивний, емоційний та соціальний розвиток дитини. Діти, які стали свідками війни, переживають багато наслідків, такі як: 1. негайні реакції на стрес; 2. підвищений ризик розвитку специфічних психічних розладів; 3. тривога через розлуку з батьками; 4. страх за особисту та сімейну безпеку. До довгострокових наслідків відносяться: 1. підвищений ризик психічних розладів (ПТСР, депресія, тривога, дисоціативні розлади); 2. зловживання алкоголем чи наркотиками; 3. порушення соціального функціонування (проблеми з довірою, ізоляція, замкнутість, труднощі у встановленні значних зв'язків); 5. освітні проблеми (важкість концентруватися, навчатися та брати участь у шкільних заняттях, страждає когнітивний розвиток дитини, що впливає на їх майбутні перспективи); 6. емоційна дисрегуляція (різкі перепади настрою, гнів та емоційне оніміння); 7. наслідки для фізичного здоров'я (зниження імунітету).

Висновки: Психологічні та психосоціальні втручання для дітей, постраждалих від війни, повинні бути багаторівневими, орієнтованими на дитину, що враховують особливості травми і спрямовані на зміцнення та відновлення зовнішньої та внутрішньої безпеки. До ефективних методів належать як групові, так і індивідуальні психотерапевтичні підходи. Щоб скоротити ці наслідки, нам необхідно прийняти комплексний підхід, спрямований на запобігання, стійкість суспільства та комплексне лікування.